

Cees van der Linden is Groenplanner bij de gemeente Capelle aan den IJssel. Hij is *not amused* en verwoordt hetgeen wellicht meer van zijn collega's door het land heen denken, maar niet durven te laten afdrukken. "Ik ben blij dat ik met de Vut ga", aldus de groenman.

Auteur: Karlijn Raats

"Het openbare groen staat weer op het niveau van de jaren '30"

Cees van der Linden is boos, en vertelt hier waarom

Muppet Show

Van der Linden is niet zomaar te vergelijken met de brompotten Statler en Waldorf van The Muppet Show. Als lid van de Nederlandse Dendrologische Vereniging weet hij wat er te koop is en heeft hij er moeite mee dat steeds minder mensen in zijn omgeving de passie voor groen lijken te delen. De overgave aan groen en bomen zat er al vroeg in. "Mijn oom was onder meer opzichter in het Zuiderpark in Den Haag en ik had ontzag voor hem; hij wist alle bomen bij naam. Dat vond ik vooral knap op het moment dat ze niet in blad stonden", zo vertelt hij. "Ik had zelf die drive ook: ik plukte vroeger takjes van bomen en planten die ik niet kende en ging daarmee langs groenkenners. Ik ergerde me als ik bepaalde soorten niet kende en dat bezorgde mij een honger naar kennis op het gebied van sortiment. Dat was bij de meeste van mijn klasgenoten op school wel anders: die briersten vlak voor een sortimentsrepetitie nog door de schooltuinen heen en zodra de repetitie voorbij was, geloofden ze het allemaal wel weer. Maar ik ben ook bereid om van mijn fouten te leren. Zo zijn mijn eerste twee beplante buurten ooit in Capelle aan den IJssel gelukkig alweer gerooid, want dat was een ramp." Van der Linden laat horen dat hij naast brommen ook heel hard kan lachen: "Een voordeel van de ophogingen die hier eens in de vijftien à twintig jaar plaatsvonden: Eventuele blunders worden dan uitgewist!"

Een zes

Capelle aan den IJssel heeft ruimschoots van de sortimentskennis mogen profiteren. "Ik heb in parken en het buitengebied bijvoorbeeld vaak de

gewone es vermeden en cultuurvariëteiten van *Fraxinus americana* geplant. Omdat dit bomen zijn met een mooie herfstkleur. Gelukkig heb ik me nooit hoeven inhouden op mijn inkopen. Ik mocht altijd de soorten inkopen die ik wenste en ook was er altijd het geld voor. Dat is heel fijn. Als ik een punt moet geven aan het groen in onze gemeente geef ik nu een zes. Het groen is erg gevarieerd, maar de burgers zien dat niet, omdat ze geen sortimentskennis hebben. Ik vind dat wel jammer. Hen valt enkel en alleen op: de kleur, de bloei. Dat is ergens ook logisch. Daarom heb ik van de andere kant ook altijd een beetje opgepast met gevarieerde aanplant."

Even vraagt Van der Linden of mijn oren nog niet suizen en praat dan onvermoeid verder: "Een tweede reden dat ik voorzichtig was met al te gevarieerde aanplant is dat door slecht onderhoud je werk er al snel verloederd bij staat. Als een gemeente moet bezuinigen op onderhoud dan is je goedbedoelde aanleg zoiets als parels die je voor de zwijnen werpt. Gelukkig zorgt onze gemeente sinds zo'n tien jaar wel standaard voor boomspiegels. Ook is de manier van aanplant door de jaren heen sterk verbeterd, want vroeger was het: gaatje in de grond en hup boom erin. Nu gebruiken we bomenzand/-grond en standaard ribbel drains. De palen worden beter gecontroleerd en vernieuwd of rechtgezet."

"Op hoger niveau heerst nog de discussie over wat een boom is of een struik..."

Bouwfraude

Een andere maatschappelijke verandering waar Van der Linden zich groen en geel aan ergert, is de sfeer die er in ambtenarenland is ontstaan na de bouwfraude. "De sfeer is erdoor bedorven", vindt hij. "Het is één brok onderling wantrouwen! Het hele traject van het werken met die RAW-bestekken word ik een beetje moe van. Je kunt niet zomaar meer een goede en vertrouwde aannemer bellen voor een kleine klus van onder de euroton. Zo'n aannemer weet precies wat ik wil en geeft hier en daar wat extra kwaliteit. Ik redeneer dan ook eerder: een goede relatie met een aannemer is goud waard! Maar nee, dat moet tegenwoordig allemaal openbaar, waardoor er een onbekende aannemer het voor minder geld kan doen. Vaak heeft deze aannemer helemaal geen binding met het groen binnen de opdracht!"

"Lang leve Google..."

Jaren '30

"Vroeger was alles toch een stuk beter" en 'geen binding met groen' valt als hoofdlijn te destilleren uit Van der Lindens uiteenzetting. "De gemiddelde schoffelaannemer zet personeel in dat geen verstand en geen binding heeft met groen. Er wordt precies tussen 8 en 5 uur geschoffeld als een soort werkverschaffing. Er wordt niet meer door groene ogen gekeken, het vak doet er niet meer toe, kennelijk. Het volstaat bij veel gemeenten in Nederland om het openbaar groen te bestieren met louter beleidsmensen en managers. Maar die hebben over het algemeen geen verstand van groen. Zij beslissen eerder op basis

Cees van der Linden: "Ik heb nooit aan de tekencomputer kunnen wennen."

van cijfers." Ook op de groenscholen zou Van der Linden graag veranderingen willen terugdraaien: vroeger hadden alle groenscholen nog een tuin. Nu zijn scholen als Boskoop en Frederiksoord wegbezuinigd, maar ook universiteiten heffen hun botanische tuinen wegens bezuinigingen op. Hierdoor groeit de sortimentskennis in Nederland nauwelijks meer, vooral niet in overheidsland. We zijn binnen de gemeenten op groengebied weer in de jaren '30 beland. Puur en alleen al omdat gemeenten de groenmensen niet in hun waarde laten en alles op managersniveau wensen op te lossen."

"De sfeer in ambtenarenland is na de bouwfraude bedorven"

Boom of struik?

Elf jaar geleden bestond het goede voornemen om een groenbeheervisie/-beleid op papier te zetten, maar dat is nog steeds niet gebeurd. Hierdoor regeert de waan van de dag, en moeten we alle klachten van burgers en natuurverenigingen op kapaanvragen keer op keer beantwoorden. We hebben wel een monumentale en waardevolle bomenlijst voor zowel openbaar als particulier gebied."

Als er na elf jaar nog niets op papier staat, lijkt het te ontbreken aan slagkracht. "Klopt. En

gebrek aan flexibiliteit, waarbij door de mensen op kantoor beter geluisterd moet worden naar de groenmensen buiten. Dat zie je ook terugkomen in het kapvergunningenbeleid. Voor alles wat dikker is dan 10 centimeter in de openbare ruimte moeten we een kapvergunning aanvragen. Hierdoor moeten we dus ook kapvergunningen aanvragen voor iedere ooit als bosplantsoen aangeplante en fors uitgroeide Hazelaar (*Corylus avellana*), Lijsterbes (*Sorbus aucuparia*) en zelfs Vlier (*Sambucus nigra*). Op hoger niveau wordt er nog steeds gediscussieerd over de definitie van een struikje dan wel boom, en alleen daarom bestaat dit kapvergunningenbeleid nog steeds. Dat moet toch niet kunnen?"

Toekomst

Als wat voor soort menstype ziet Van der Linden zichzelf? "Ik geloof dat ik niet makkelijk ben voor mijn collega's. Als ik me niet begrepen voel op mijn vakgebied, dan ga ik met stemverheffing praten. Ik heb nogal een kort lontje. Ik heb door de jaren heen gemerkt dat dit een nadeel is: je overtuigt mensen niet door uit je slof te schieten. Daarmee jaag je ze tegen je in het harnas. Maar ik sta wel hard voor mijn vak en ben toch ook een teamspeler."

Zoals de groenplanner eerder aangaf, is hij blij dat hij kan stoppen bij de gemeente. Van der Linden: "Al het werk is tegenwoordig ook digitaal of op de computer. Ik heb daar nooit aan

kunnen wennen. Toen eind jaren tachtig de computer steeds meer zijn intrede nam, dacht ik 'het zal mijn tijd wel duren', maar het bleek sneller te gaan dan ik dacht. Met name omdat ik niet dagelijks achter de tekencomputer zit, kreeg ik het niet onder de knie. Zodra ik stop met werken, ga ik uit Capelle aan den IJssel weg. Ik ga samen met mijn vrouw in Amersfoort wonen. Ten eerste is daar een mooi fietsgebied, maar ten tweede was het een wens van mijn vrouw. Ze zei dat ze me niet dagelijks thuis wilde zien komen met een briesend gezicht over wat ze allemaal hebben veranderd aan het groen. Daar ben ik het mee eens: ik wil niet blijven wonen in mijn werk." Ga je na je vertrek nog wat doen met groen?

"Een goede relatie met een aannemer is goud waard"

"Ja, ik hoop van wel", besluit de pensionado in spé. "Ik geef graag kennis door aan mensen. Zo ben ik door een bedrijf gepolst om cursussen te gaan geven zodra ik in de Vut ben. Dat zie ik wel zitten! Nu ben ik nog de algemene vraagbaak op sortimentsgebied bij de gemeente. Maar als ik weg ben, is daar niemand meer voor. Lang leve Google..."